

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

21. september 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 313/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 313/02	Sag C-137/18: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. februar 2020 — hapeg dresden gmbh mod Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Dresden — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – fri udveksling af tjenesteydelser – direktiv 2006/123/EU – en medlemsstats lovgivning, der fastsætter en mindstepris for vederlaget til ingeniører og arkitekter)	2
2020/C 313/03	Sag C-522/18: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 29. januar 2020 — DŚ mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – ufornødent at træffe afgørelse)	2
2020/C 313/04	Sag C-647/18: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 15. januar 2020 — Corporate Commercial Bank under likvidation mod Elit Petrol AD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okrazhen sad Vidin — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – retligt samarbejde i civile sager – insolvensbehandling – ændring med tilbagevirkende kraft af betingelserne for modregning foretaget over for et insolvent kreditinstitut – retsstat – retssikkerhedsprincippet – adgang til effektive retsmidler)	3

2020/C 313/05	Sag C-11/19: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. februar 2020 — Azienda ULSS n. 6 Euganea mod Pia Opera Croce Verde Padova (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – offentlige indkøb – direktiv 2014/24/EU – artikel 10, litra h) – artikel 12, stk. 4 – særlige undtagelser for tjenesteydelsesaftaler – civilforsvar, beredskabstjenester og tjenester til forebyggelse af farer – nonprofitorganisationer eller sammenslutninger – almindelig og akut sygetransportydelse – regional lovgivning med krav om primært at indgå partnerskab mellem ordregivende myndigheder – medlemsstaternes frihed med hensyn til valget af, hvorledes tjenesteydelser skal leveres – grænser – begrundelsespligt)	4
2020/C 313/06	Forenede sager C-89/19 — C-91/19: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. februar 2020 — Rieco SpA mod Comune di Lanciano, Ecolan SpA (sag C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (sag C-90/19) og Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (sag C-91/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – artikel 12, stk. 3 – national lovgivning, der begunstiger indgåelse af offentlige kontrakter på bekostning af in house-kontrakter – medlemsstaternes frihed med hensyn til valg af metoden til levering af tjenesteydelser – grænser – national lovgivning, som udelukker en ordregivende myndigheds mulighed for at erhverve kapitalandele i et organ, som ordregivende myndigheder ejer, når disse andele ikke kan sikre kontrollen med dette organ eller en vetoret)	5
2020/C 313/07	Sag C-172/19 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 31. januar 2020 — Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) mod Deutscher Braunkohlen-Industrie — Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH eins energie in sachsen GmbH & Co. KG og Europa-Kommissionen (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – miljø – direktiv 2010/75/EU – BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner – gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 – store fyringsanlæg – annulations søgsmål – afvisning – ikke umiddelbart berørt – deltagelse i den proces, som fører til vedtagelsen af retsakten – processuelle garantier i forbindelse med vedtagelsen af retsakten – ændring af begrundelsen – ingen anbringender om en tilsidesættelse af appellans processuelle rettigheder – ikke individuelt berørt – appel åbenbart ugrundet)	6
2020/C 313/08	Sag C-368/19: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. januar 2020 — Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA og Lindam Srl mod Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA og Wind Telecomunicazioni SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – tilnærmelse af lovgivningerne – elektroniske kommunikationsnet og – tjenester – lokale myndigheders fastsættelse af restriktioner for placeringen af mobilmaster – manglende tilstrækkelig præcisering af begrundelsen for nødvendigheden af at besvare de præjudicielle spørgsmål med henblik på afgørelsen af tvisten i hovedsagen – åbenbart afvisningsgrundlag)	6
2020/C 313/09	Sag C-381/19: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 15. januar 2020 — SC Banca E S.A. mod G. D. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EF – indførelse af et nyt retsmiddel under sagens behandling – retssikkerhedsprincippet og effektivitetsprincippet)	7
2020/C 313/10	Sag C-226/20 P: Appel iværksat den 29. maj 2020 af Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. marts 2020 i sag T-835/17, Eurofer mod Kommissionen	8
2020/C 313/11	Sag C-247/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Appeals Service Northern Ireland (Det Forenede Kongerige) den 7. april 2020 — VI mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	9
2020/C 313/12	Sag C-261/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15. juni 2020 — Thelen Technopark Berlin GmbH mod MN	10
2020/C 313/13	Sag C-265/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep Antwerpen (Belgien) den 15. juni 2020 — FN mod Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN og UM	11

2020/C 313/14	Sag C-277/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 24. juni 2020 — UM	12
2020/C 313/15	Sag C-285/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 29. juni 2020 — K mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (Uwv)	12
2020/C 313/16	Sag C-301/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 7. juli 2020 — UE og HC mod Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG	13
2020/C 313/17	Sag C-302/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 9. juli 2020 — A — procesdeltager: Autorité des marchés financiers	14
2020/C 313/18	Sag C-323/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 21. juli 2020 — DQ mod Ryanair DAC	15
2020/C 313/19	Sag C-324/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22. juli 2020 — Finanzamt B mod X-Beteiligungsgesellschaft mbH	16
2020/C 313/20	Sag C-335/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre (Belgien) den 24. juli 2020 — PR mod Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	16
2020/C 313/21	Sag C-348/20 P: Appel iværksat den 28. juli 2020 af Nord Stream 2 AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 20. maj 2020 i sag T-526/19, Nord Stream 2 mod Parlamentet og Rådet	17
2020/C 313/22	Sag C-351/20 P: Appel iværksat den 30. juli 2020 af Liviu Dragnea til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 12. maj 2020 i sag T-738/18, Dragnea mod Kommissionen	18
2020/C 313/23	Sag C-114/18: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 17. januar 2020 — Sandoz Ltd og Hexal AG mod G.D. Searle LLC og Janssen Sciences Ireland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)	19
2020/C 313/24	Sag C-537/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. februar 2020 — YV, procesdeltager Krajowa Rada Sądownictwa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)	19
2020/C 313/25	Sag C-811/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. februar 2020 — KA mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Canarias — Spanien)	19
2020/C 313/26	Sag C-202/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 20. januar 2020 — Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd mod Europa-Kommissionen	20
2020/C 313/27	Sag C-203/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 20. januar 2020 — Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd mod Europa-Kommissionen	20
2020/C 313/28	Sag C-204/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 20. januar 2020 — Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union	20
2020/C 313/29	Sag C-205/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 20. januar 2020 — Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union	20

2020/C 313/30	Sag C-542/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. januar 2020 — YX mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)	21
2020/C 313/31	Sag C-661/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. januar 2020 — flihtright GmbH mod Austrian Airlines AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig)	21
Retten		
2020/C 313/32	Sag T-332/15: Rettens dom af 8. juli 2020 — Ocean Capital Administration m.fl. mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Iran – indefrysning af midler – liste over personer og enheder, der er omfattet af disse foranstaltninger – sagsøgernes navne omfattet) . .	22
2020/C 313/33	Sag T-203/18: Rettens dom af 8. juli 2020 — VQ mod ECB [Økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013 – administrativ bøde, som ECB har pålagt et kreditinstitut for overtrædelse af artikel 77, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 – nærmere regler for offentliggørelse på ECB's websted – artikel 18, stk. 6, i forordning nr. 1024/2013 og artikel 132, stk. 1, i forordning (EU) nr. 468/2014]	22
2020/C 313/34	Sag T-576/18: Rettens dom af 8. juli 2020 — Crédit agricole mod ECB (Den økonomiske og monetære politik – tilsyn med kreditinstitutter – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013 – administrativ bøde pålagt et kreditinstitut af ECB – artikel 26, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 – vedvarende tilsidesættelse af kravene om kernekapital – overtrædelse som følge af uagtsomhed – mindre streng straffelovgivnings tilbagevirkende kraft – foreligger ikke – ret til forsvar – sanktionens størrelse – begrundelsespligt)	23
2020/C 313/35	Sag T-577/18: Rettens dom af 8. juli 2020 — Crédit agricole Corporate and Investment Bank mod ECB (Den økonomiske og monetære politik – tilsyn med kreditinstitutter – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013 – administrativ bøde pålagt et kreditinstitut af ECB – artikel 26, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 – vedvarende tilsidesættelse af kravene om kernekapital – overtrædelse som følge af uagtsomhed – ret til forsvar – sanktionens størrelse – begrundelsespligt)	24
2020/C 313/36	Sag T-20/19: Rettens dom af 8. juli 2020 — Pablosky mod EUIPO — docPrice (mediFLEX easystep) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket mediFLEX easystep – det ældre EU-figurmærke Stepeasy – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	25
2020/C 313/37	Sag T-21/19: Rettens dom af 8. juli 2020 — Pablosky mod EUIPO — docPrice (mediFLEX easySTEP) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket mediFLEX easySTEP – det ældre EU-figurmærke Stepeasy – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	26
2020/C 313/38	Sag T-328/19: Rettens dom af 8. juli 2020 — Scorify mod EUIPO — Scor (SCORIFY) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket SCORIFY – det ældre EU-ordmærke SCOR – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	26
2020/C 313/39	Sag T-633/19: Rettens dom af 8. juli 2020 — Essential Export mod EUIPO — Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om et EU-figurmærke i farverne rød og sort, der angiveligt indeholder ordbestanddelen »TOTU« – de ældre EU-figurmærker TOTTO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	27
2020/C 313/40	Sag T-170/19: Rettens kendelse af 22. juni 2020 — Sherpa Europe mod EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT) (EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforment at træffe afgørelse)	28

2020/C 313/41	Sag T-231/20 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juni 2020 — Price mod Rådet (Særlige rettergangsformer – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – afgørelse (EU) 2020/135 – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom – tab af unionsborgerskab – anmodning om udsættelse af gennemførelse – åbenbart, at hovedsagen skal afvises – afvisning – forelæggelse for Domstolen – manglende kompetence)	28
2020/C 313/42	Sag T-463/20: Sag anlagt den 20. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Wong (GT RACING)	29
2020/C 313/43	Sag T-466/20: Sag anlagt den 20. juli 2020 — LF mod Kommissionen	30
2020/C 313/44	Sag T-476/20: Sag anlagt den 27. juli 2020 — Alteryx mod EUIPO — Allocate Software (ALLOCATE)	31
2020/C 313/45	Sag T-489/20: Sag anlagt den 6. august 2020 — Eos Products mod EUIPO (formen på en kugleformet beholder)	31
2020/C 313/46	Sag T-491/20: Sag anlagt den 23. juli 2020 — El Corte Inglés mod EUIPO — Ou (-Vpro)	32
2020/C 313/47	Sag T-492/20: Sag anlagt den 24. juli 2020 — S. Tous mod EUIPO — Zhejiang China-Best Import & Export (lampe)	33
2020/C 313/48	Sag T-499/20: Sag anlagt den 10. august 2020 — Banco Cooperativo Español mod SRB	33
2020/C 313/49	Sag T-877/19: Rettens kendelse af 25. juni 2020 — Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler mod EUIPO — Tigges (TOOLINEO)	35

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 313/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 304 af 14.9.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 297 af 7.9.2020

EUT C 287 af 31.8.2020

EUT C 279 af 24.8.2020

EUT C 271 af 17.8.2020

EUT C 262 af 10.8.2020

EUT C 255 af 3.8.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. februar 2020 — hapeg dresden gmbh mod Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Dresden — Tyskland)

(Sag C-137/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – fri udveksling af tjenesteydelser – direktiv 2006/123/EU – en medlemsstats lovgivning, der fastsætter en mindstepris for vederlaget til ingeniører og arkitekter)

(2020/C 313/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Dresden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: hapeg dresden gmbh

Sagsøgt: Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra g), og artikel 15, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det ikke er tilladt i aftaler med arkitekter eller ingeniører at aftale et honorar, der er lavere end mindstesatserne for det vederlag, som skal beregnes i henhold til den i denne lovgivning fastsatte honorarordning for arkitekter og ingeniører.

⁽¹⁾ EUT C 268 af 30.7.2018.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 29. januar 2020 — DŚ mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-522/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – uforment at træffe afgørelse)

(2020/C 313/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DŚ

Sagsøgt: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle

Procesdeltager: Prokuratura Krajowa

Konklusion

Der er ikke længere anledning til at træffe afgørelse om den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er indgivet af Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen) ved afgørelse af 2. august 2018 i sag C-522/18.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 15. januar 2020 — Corporate Commercial Bank under likvidation mod Elit Petrol AD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okrazhen sad Vidin — Bulgarien)

(Sag C-647/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – retligt samarbejde i civile sager – insolvensbehandling – ændring med tilbagevirkende kraft af betingelserne for modregning foretaget over for et insolvent kreditinstitut – retsstat – retssikkerhedsprincippet – adgang til effektive retsmidler)

(2020/C 313/04)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Okrazhen sad Vidin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Corporate Commercial Bank under likvidation

Sagsøgt: Elit Petrol AD

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Okrazhen sad Vidin (den regionale domstol i Vidin, Bulgarien) ved afgørelse af 15. oktober 2018 skal åbenbart afvises.

(¹) EUT C 455 af 17.12.2018

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. februar 2020 — Azienda ULSS n. 6 Euganea mod Pia Opera Croce Verde Padova (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-11/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – offentlige indkøb – direktiv 2014/24/EU – artikel 10, litra h) – artikel 12, stk. 4 – særlige undtagelser for tjenesteydelsesaftaler – civilforsvar, beredskabstjenester og tjenester til forebyggelse af farer – nonprofitorganisationer eller sammenslutninger – almindelig og akut sygetransportydelse – regional lovgivning med krav om primært at indgå partnerskab mellem ordregivende myndigheder – medlemsstaternes frihed med hensyn til valget af, hvorledes tjenesteydelser skal leveres – grænser – begrundelsespligt)

(2020/C 313/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Azienda ULSS n. 6 Euganea

Sagsøgt: Pia Opera Croce Verde Padova

Procesdeltagere: Azienda Ospedaliera di Padova, Regione Veneto, Croce Verde Servizi

Konklusion

- 1) Artikel 10, litra h), og artikel 12, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en regional lovgivning, der betinger indgåelsen af en offentlig kontrakt af den omstændighed, at den almindelige sygetransport ikke kan sikres gennem et partnerskab mellem ordregivende myndigheder i den offentlige sektor, under forudsætning af, at det valg, der forud for indgåelsen af den offentlige kontrakt træffes med hensyn til en bestemt form for levering af tjenesteydelser, overholder ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om gensidig anerkendelse, proportionalitetsprincippet og gennemsigtighedsprincippet.
- 2) Artikel 10, litra h), og artikel 12, stk. 4, i direktiv 2014/24 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en regional lovgivning, der pålægger den ordregivende myndighed at begrunde sit valg om at tildele kontrakten vedrørende den almindelige sygetransporttjeneste gennem et udbud i stedet for ved direkte tildeling i henhold til en overenskomst indgået med en anden ordregivende myndighed.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. februar 2020 — Rieco SpA mod Comune di Lanciano, Ecolan SpA (sag C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (sag C-90/19) og Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (sag C-91/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Forenede sager C-89/19 — C-91/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – artikel 12, stk. 3 – national lovgivning, der begunstiger indgåelse af offentlige kontrakter på bekostning af in house-kontrakter – medlemsstaternes frihed med hensyn til valg af metoden til levering af tjenesteydelser – grænser – national lovgivning, som udelukker en ordregivende myndigheds mulighed for at erhverve kapitalandele i et organ, som ordregivende myndigheder ejer, når disse andele ikke kan sikre kontrollen med dette organ eller en vetoret)

(2020/C 313/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rieco SpA

Sagsøgte: Comune di Lanciano, Ecolan SpA (sag C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (sag C-90/19), Comune di San Vito Chietino og Ecolan SpA (sag C-91/19)

Procesdeltagere: Comune di Ortona (C-89/19), Comune di Treglio (C-89/19) og Autorità nazionale anticorruzione (ANAC).

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 3, i Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der gør indgåelse af en intern transaktion, også kaldet »in house-kontrakt«, betinget af, at det er umuligt at indgå en offentlig kontrakt, og at den ordregivende myndighed under alle omstændigheder kan godtgøre de fordele for fællesskabet, der særligt er forbundet med den interne transaktion.
- 2) Artikel 12, stk. 3, i direktiv 2014/24 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som forhindrer en ordregivende myndighed i at erhverve kapitalandele i en enhed, hvis aktionærer er andre ordregivende myndigheder, når disse kapitalandele ikke sikrer kontrol eller vetoret, og når den ordregivende myndighed ønsker senere at opnå en fælles kontrol og dermed muligheden for at tildele kontrakter direkte til fordel for denne enhed, hvis kapital ejes af flere ordregivende myndigheder.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 27.5.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 31. januar 2020 — Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) mod Deutscher Braunkohlen-Industrie — Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH eins energie in sachsen GmbH & Co. KG og Europa-Kommissionen

(Sag C-172/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – miljø – direktiv 2010/75/EU – BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner – gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 – store fyringsanlæg – annullationssøgsmål – afvisning – ikke umiddelbart berørt – deltagelse i den proces, som fører til vedtagelsen af retsakten – processuelle garantier i forbindelse med vedtagelsen af retsakten – ændring af begrundelsen – ingen anbringender om en tilsidesættelse af appellants processuelle rettigheder – ikke individuelt berørt – appel åbenbart ugrundet)

(2020/C 313/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (ved Rechtsanwälté W. Spieth og N. Hellermann)

De andre parter i appelsagen: Deutscher Braunkohlen-Industrie — Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwälté W. Spieth og N. Hellermann) og Europa-Kommissionen (ved R. Tricot og A.C. Becker, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.
- 2) Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. januar 2020 — Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA og Lindam Srl mod Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA og Wind Telecomunicazioni SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-368/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – tilnærmelse af lovgivningerne – elektroniske kommunikationsnet og — tjenester – lokale myndigheders fastsættelse af restriktioner for placeringen af mobilmaster – manglende tilstrækkelig præcisering af begrundelsen for nødvendigheden af at besvare de præjudicielle spørgsmål med henblik på afgørelsen af tvisten i hovedsagen – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2020/C 313/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA og Lindam Srl

Sagsøgte: Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA og Wind Telecomunicazioni SpA

Procesdeltagere: Regione Lazio, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ente Suore Francescane Missionarie del Cuore Immacolato di Maria m.fl., Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA) og Congregazione delle Religiose di Gesù e Maria

Konklusion

Det er åbenbart, at den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er indgivet af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) ved afgørelse af 2. februar 2018, skal afvises.

(¹) EUT C 312 af 16.9.2019.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 15. januar 2020 — SC Banca E S.A. mod G.D. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien)

(Sag C-381/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EF – indførelse af et nyt retsmiddel under sagens behandling – retssikkerhedsprincippet og effektivitetsprincippet)

(2020/C 313/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Banca E S.A.

Sagsøgt: G.D.

Konklusion

Retssikkerhedsprincippet og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en procedureregel, som ændrer det system for retsmidler, der er fastsat i den interne retsorden, idet den indfører et retsmiddel og en yderligere instans, og som finder anvendelse på en sag mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, der allerede er verserende på tidspunktet for denne ændring, når dette nye retsmiddel er til rådighed for både forbrugeren og den erhvervsdrivende.

(¹) EUT C 288 af 26.8.2019.

Appel iværksat den 29. maj 2020 af Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. marts 2020 i sag T-835/17, Eurofer mod Kommissionen

(Sag C-226/20 P)

(2020/C 313/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (ved advocaat J. Killick og avocate G. Forwood)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Artikel 2 i den omtvistede forordning ⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- Kommissionen og intervenienten i sagen for Retten tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført fire anbringender til støtte for appellen.

1. Der foreligger en fejl, idet grundforordningens ⁽²⁾ artikel 3, stk. 4, er fortolket således, at Kommissionen har en skønsbeføjelse til at fastslå, at import, der tegner sig for en markedsandel på mere end 1 %, er »ubetydelig«.
2. Der foreligger en fejl ved bedømmelsen af »importmængden« fra Serbien som »ubetydelig« i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4. Retten begik specifikt:
  - 2.1. en retlig fejl ved at inkludere priselementer i bedømmelsen af, om importen er ubetydelig, idet der herved alene er tale om en kvantitativ bedømmelse, som vedrører mængder
  - 2.2. subsidiært en retlig fejl, idet den ikke tog andre faktorer i betragtning (navnlig om prisunderbud og målpriser), som (mere korrekt) kunne angive de mulige virkninger, som de indførte mængder kan have; og
  - 2.3. endvidere en fejl ved at anlægge et åbenbart urigtigt skøn og gengive beviserne urigtigt, idet den fastslog, at de gennemsnitlige priser for mængder, som tegner sig for en mindre væsentlig markedsandel, uden videre kunne støtte en konklusion om, at denne mængde er »ubetydelig« i denne konkrete sag.
3. Der foreligger fejl med hensyn til det fastslåede om, at »beskyttelsesforanstaltninger ikke er nødvendige« som omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 2. Retten begik specifikt:
  - 3.1. en retlig fejl, idet den fastslog, at Kommissionen kunne afslutte undersøgelsen uden at analysere en potential skade, og

- 3.2. en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet den fastslog, at Kommissionen ikke overskred sin skønsmåling ved anvendelsen af grundforordningens artikel 9, stk. 2.
4. Der foreligger en retlig fejl, idet Retten fastslog, at Kommissionen ikke var forpligtet til at meddele oplysninger om prisunderbud og målpriser for den serbiske eksportør. Retten begik specifikt:
- 4.1. en retlig fejl, idet den fastslog, at overholdelsen af Eurofer's ret til forsvar ikke krævede meddelelse af oplysninger om prisunderbud og målpriser
- 4.2. en retlig fejl, idet den fastslog, at klageren i en antidumpingundersøgelse ikke kan påberåbe sig de krav, der følger af iagttagelsen af retten til forsvar; og
- 4.3. en retlig fejl, idet den fastslog, at den omtvistede forordning overholdt princippet om god forvaltningsskik, som er knæsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder.

- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 af 5.10.2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Serbien (EUT 2017, L258, s. 24).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1035 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Appeals Service Northern Ireland (Det Forenede Kongerige) den 7. april 2020 — VI mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-247/20)

(2020/C 313/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Appeals Service Northern Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VI

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal et barn, som har tidsbegrænset ophold i EØS, opretholde en omfattende forsikringsdækning ved sygdom for at bevare opholdsretten, som barnet skulle som en selvforsørgende person i medfør af Regulation 4(1) i 2016-Regulations?
- 2) Er kravet i medfør af Regulation 4(3)(b) i Immigration (European Economic Area) Regulations 2016 [at omfattende forsikringsdækning ved sygdom i Det Forenede Kongerige kun er opfyldt for en studerende eller en selvforsørgende person for så vidt angår Regulation 16(2)(b)(ii) i Immigration (European Economic Area) Regulations 2016, hvis en sådan dækning omfatter både personen og alle relevante familiemedlemmer] ulovligt i henhold EU-retten i lyset af artikel 7, stk. 1, i direktiv 2004/38 (¹) og Den Europæiske Unions Domstols praksis i præmis 70 i Teixeira-dommen C-480/08?

- 3) Efter afgørelsen i præmis 53 i dommen i sagen Ahmad v. Secretary of State for the Home Department [2014] EWCA Civ 988, skal de gensidige ordninger med det fælles rejseområde, der foreligger for så vidt angår sundhedsforsikringsdækningen mellem Det Forenede Kongerige og Irland, da anses for »gensidige ordninger« og dermed for at udgøre omfattende forsikringsdækning ved sygdom for så vidt angår Regulation 4(1) i 2016-Regulations?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15. juni 2020 —
Thelen Technopark Berlin GmbH mod MN**

(Sag C-261/20)

(2020/C 313/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Thelen Technopark Berlin GmbH

Revisionsindstævnt: MN

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Følger det af EU-retten, navnlig af artikel 4, stk. 3 TEU, artikel 288, stk. 3, TEUF og artikel 260, stk. 1, TEUF, at artikel 15, stk. 1, stk. 2, litra g), og stk. 3, i direktiv 2006/123 om tjenesteydelser i det indre marked (¹) har direkte virkning i forbindelse med en verserende retssag mellem privatpersoner således, at de nationale bestemmelser i § 7 i den tyske Verordnung über die Honorare für Architekten- und Ingenieurleistungen (bekendtgørelse om honorarer for arkitekt- og ingeniørydelser, herefter »HOAI«), som er i strid med dette direktiv, og hvorefter de minimumssatser for arkitekters og ingeniørers projekterings- og tilsynsydelser, der er fastsat i denne honorarordning — bortset fra visse undtagelsestilfælde — er bindende, og en honorarftale med lavere satser end minimumssatserne, der indgås i kontrakter med arkitekter og ingeniører, er ugyldig, ikke længere finder anvendelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:
- a) Udgør Forbundsrepublikken Tysklands regulering af bindende minimumssatser for arkitekters og ingeniørers projekterings- og tilsynsydelser i HOAI's § 7 en tilsidesættelse af etableringsfriheden i henhold til artikel 49 TEUF eller andre generelle EU-retlige principper?
- b) Såfremt det andet spørgsmål, litra a), besvares bekræftende: Følger det af en sådan tilsidesættelse, at de nationale bestemmelser om bindende minimumssatser (i den foreliggende sag HOAI's § 7) ikke længere finder anvendelse i en verserende sag mellem private?

(¹) EUT 2006, L 376, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep Antwerpen (Belgien) den 15. juni 2020 — FN mod Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN og UM

(Sag C-265/20)

(2020/C 313/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FN

Sagsøgte: Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN og UM

Præjudicielle spørgsmål

Er Rådets direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, Rådets direktiv 97/81/EF ⁽²⁾ af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS og det almindelige EU-retlige forbud mod forskelsbehandling til hinder for et offentligretligt universitets fortolkning og anvendelse af en national ordning, hvorefter selvstændigt akademisk personale med et fuldtidsprogram udnævnes fast, og personale med et deltidsprogram enten kan »udnævnes endeligt« eller »ansættes midlertidigt for perioder på højst seks år, der kan forlænges«

- 1) ifølge hvilken fortolkning og anvendelse en professor, der er pålagt faste undervisningsopgaver, forskning, formandskabet i et videnskabeligt institut og samfundsmæssige opgaver på grundlag af »skønsfriheden« har været ansat i tyve år i henhold til tyve på hinanden følgende kortvarige arbejdskontrakter og vedtægtsmæssige ansættelser på fra et til tre år, mens alle hans kolleger med tilsvarende opgaver var udnævnt endeligt og fast og på fuldtid?
- 2) ifølge hvilken fortolkning og anvendelse dette universitet i sin personalevedtægt kun har fastsat en almindelig minimumsgrænse for ansættelse på 50 % for at komme i betragtning til fastansættelse, men ikke noget kriterium, på grundlag af hvilket de for 50 % eller derover beskæftigede deltidsansatte medlemmer af personalet kan udnævnes fast eller midlertidigt?
- 3) ifølge hvilken fortolkning og anvendelse dette universitet på grundlag af en ubegrænset skønsfrihed tildeler ansættelsesprocentsatser uden objektive kriterier og uden anvendelse af nogen objektive metoder til beregning af arbejdsbyrden?
- 4) ifølge hvilken fortolkning og anvendelse dette universitet i tyve år kendeligt har behandlet en midlertidig og deltidsansat professor på en vilkårlig og diskriminerende måde, når hans ansættelse på grundlag af universitetets skønsfrihed pludseligt ikke længere fornyes, og han nægtes ret til at påberåbe sig de tidligere ensidigt pålagte ansættelsesvilkår, fordi han angiveligt »accepterede« dem ved at udføre de ham pålagte opgaver, således at han mister sin beskyttelse efter EU-retten?

⁽¹⁾ EFT 1999, L 175, s. 43.

⁽²⁾ EFT 1998, L 14, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 24. juni 2020 — UM**(Sag C-277/20)**

(2020/C 313/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Obersten Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Rekvirent: UM

Den anden part: HW som kurator for ZL, Marktgemeinde Kötschach-Mauthen, Finanzamt Spittal Villach

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012⁽¹⁾ af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (herefter »arveretsforordningen«) fortolkes således, at en aftale om døds gave, der er indgået mellem to tyske statsborgere, der har deres sædvanlige opholdssted i Tyskland, vedrørende en fast ejendom beliggende i Østrig, hvorefter gavemodtageren efter gavegiverens død skal have et obligationsretligt krav over for boet vedrørende tinglysning af sin ejendomsret på grundlag af denne aftale og gavegiverens dødsattest, dvs. uden skifterettens medvirken, er en aftale om arv i denne bestemmelses forstand?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende:

Skal arveretsforordningens artikel 83, stk. 2, fortolkes således, at bestemmelsen også regulerer gyldigheden af et lovvalg, der blev truffet før den 17. august 2015, vedrørende en aftale om døds gave, der skal kvalificeres som aftale om arv som omhandlet i arveretsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b)?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 201, s. 107.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 29. juni 2020 — K mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (Uwv)**(Sag C-285/20)**

(2020/C 313/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Appellant: K

Appelindstævnt: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (Uwv)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 65, stk. 2 og 5, i forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁾ fortolkes således, at en fuldtidsledig, der under modtagelse af ydelser som omhandlet i denne forordnings artikel 11, stk. 2, i den kompetente medlemsstat og/eller før sit ansættelsesforholds ophør har flyttet sin bopæl til en anden medlemsstat, er berettiget til arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende bor?
- 2) Har det i denne forbindelse betydning, af hvilke grunde, f.eks. familiemæssige grunde, denne person har flyttet sin bopæl til en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 7. juli 2020 — UE og HC mod Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

(Sag C-301/20)

(2020/C 313/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellanter: UE og HC

Revisionsindstævnt: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Procesdeltager: Verlassenschaft des VJ

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 70, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis⁽¹⁾ fortolkes således, at en genpart af et bevis, som i modstrid med bestemmelsen er udstedt uden angivelse af en udløbsdato og således med en ubegrænset gyldighedsperiode,
  - a. er gyldig og har retsvirkning i et ubegrænset tidsrum, eller
  - b. kun er gyldig i et tidsrum på seks måneder beregnet fra datoen for udstedelse af den bekræftede genpart, eller
  - c. kun er gyldig i et tidsrum på seks måneder beregnet fra en anden dato, eller
  - d. er ugyldig og ikke kan anvendes som omhandlet i artikel 63 i forordning nr. 650/2012?
- 2) Skal artikel 65, stk. 1, sammenholdt med artikel 69, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis fortolkes således, at retsvirkningerne af et bevis indtræder for enhver person, som i beviset er angivet ved navns nævnelser som arving, legatar, testamentsindsat bobestyrer eller bobestyrer, således at også personer, som ikke selv har indgivet anmodning om udstedelse af et konkret bevis, kan anvende dette, jf. artikel 63 i forordning nr. 650/2012?

- 3) Skal artikel 69, sammenholdt med artikel 70, stk. 3, i forordning nr. 650/2012, fortolkes således, at den legitimerende retsvirkning af en bekræftet genpart af beviset skal anerkendes, såfremt genparten stadig var gyldig på tidspunktet for den første fremlæggelse, men har mistet sin gyldighed, inden myndigheden har truffet den ønskede afgørelse, eller er denne bestemmelse ikke til hinder for national ret, såfremt denne stiller krav om, at beviset også er gyldigt på det tidspunkt, hvor myndighedens afgørelse bliver truffet?

(¹) EUT 2012, L 201, s. 107.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 9. juli 2020 —
A — procesdeltager: Autorité des marchés financiers**

(Sag C-302/20)

(2020/C 313/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Procesdeltager: Autorité des marchés financiers

Præjudicielle spørgsmål

1) Første spørgsmål:

- a) Skal artikel 1, stk. 1, nr. 1), første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (¹), sammenholdt med artikel 1, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation (²), fortolkes således, at en oplysning om en forestående offentliggørelse af en presseartikel, hvori der videregives et markedsrygte om en udsteder af finansielle instrumenter, opfylder betingelsen i disse bestemmelser om, at den pågældende viden skal være specifik med henblik på kvalificeringen som intern viden?
- b) Har den omstændighed, at den presseartikel, hvis forestående offentliggørelse udgør den omhandlede oplysning, nævner — i form af et markedsrygte — prisen for et offentligt købstilbud, indvirkning på vurderingen af, hvorvidt den omhandlede oplysning skal betragtes som specifik viden?
- c) Er den anseelse, som den journalist, der har lagt navn til artiklen, har, den anseelse, som det presseorgan, der har forestået offentliggørelsen, har, og den faktisk mærkbare påvirkning (»ex post«), som denne offentliggørelse har på kursen af de værdipapirer, som den angår, relevante forhold med henblik på at vurdere, hvorvidt den omhandlede oplysning skal betragtes som specifik viden?

2) Andet spørgsmål: I tilfælde af en besvarelse, hvorefter en oplysning som den omhandlede vil kunne opfylde betingelsen om, at den pågældende viden skal være specifik:

- a) Skal artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (³) da fortolkes således, at en journalists videregivelse til én af sine sædvanlige kilder af en oplysning om en forestående offentliggørelse af en artikel, som denne journalist har lagt navn til, og hvori der videregives et markedsrygte, gennemføres »med henblik på journalistik«?

- b) Afhænger besvarelsen af dette spørgsmål da særligt af, hvorvidt journalisten er blevet gjort bekendt med markedsrygtet af denne kilde, eller hvorvidt videregivelsen af oplysningen om den forestående offentliggørelse af artiklen var nyttig med henblik på fra denne kilde at opnå klarhed over, hvorvidt rygtet var troværdigt?
- 3) Tredje spørgsmål: Skal artikel 10 og 21 i forordning (EU) nr. 596/2014 fortolkes således, at kvalificeringen som retmæssig eller uretmæssig videregivelse — selv når en journalist videregiver intern viden »med henblik på journalistik« som omhandlet i artikel 21 — nødvendiggør en vurdering af, hvorvidt videregivelsen er sket »som led i den normale udøvelse af [journalist]erhverv[et]« som omhandlet i artikel 10?
- 4) Fjerde spørgsmål: Skal artikel 10 i forordning (EU) nr. 596/2014 fortolkes således, at videregivelsen af intern viden, for at ske som led i den normale udøvelse af journalisterhvervet, skal være strengt nødvendig for udøvelsen af dette erhverv og overholde proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ EUT 2003, L 96, s. 16.

⁽²⁾ EUT 2003, L 339, s. 70.

⁽³⁾ EUT 2014, L 173, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 21. juli 2020 — DQ mod Ryanair DAC

(Sag C-323/20)

(2020/C 313/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DQ

Sagsøgt: Ryanair Designated Activity Company

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en strejke organiseret af et transporterende luftfartsselskabs eget personales fagforening en »usædvanlig omstændighed« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?
- 2) Er det i denne forbindelse afgørende, om den nævnte strejke er iværksat på grund af krav fra personalet, der hidtil ikke har været aftalt i kontrakten mellem personalet og det transporterende luftfartsselskab?
- 3) Er det i denne forbindelse afgørende, om den konkrete strejke skyldes en bestemt adfærd udvist af det transporterende luftfartsselskab under forhandlingerne med fagforeningen?

Sagen blev med Domstolens præsidents kendelse af 7. august 2020 slettet fra Domstolens register.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22. juli 2020 —
Finanzamt B mod X-Beteiligungsgesellschaft mbH**

(Sag C-324/20)

(2020/C 313/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt B

Sagsøgt: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Medfører en aftale om ratebetaling i forbindelse med en tjenesteydelse, som leveres én gang og dermed ikke relateret til en tidsperiode, allerede flere på hinanden følgende afregninger eller betalinger som omhandlet artikel 64, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet)?
- 2) Subsidiært, såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Foreligger der en ikke-betaling som omhandlet i momsdirektivets artikel 90, stk. 1, når den afgiftspligtige person ved leveringen af sin ydelse aftaler, at den skal betales i fem årlige rater, og national lovgivning i tilfælde af senere betaling fastsætter en regulering, hvorved den tidligere nedsættelse af afgiftsgrundlaget i henhold til denne bestemmelse ophæves?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal du travail du Brabant wallon, division
Wavre (Belgien) den 24. juli 2020 — PR mod Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile
(Fedasil)**

(Sag C-335/20)

(2020/C 313/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PR

Sagsøgt: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en afgørelse om ændring af det obligatoriske registreringssted for en asylansøger i et modtagelsescenter, hvis hovedopgave er at lette overførslen af den pågældende til den stat, der er kompetent til at behandle hans ansøgning om beskyttelse, som er truffet af en statslig administrativ myndighed, og som fortolkes som en forberedende foranstaltning til den faktiske overførsel, når den pågældende har anlagt et søgsmål med påstand om annullation og udsættelse mod denne udsendelsesforanstaltning ved en national domstol, allerede gennemførelsen af denne udsendelsesforanstaltning som omhandlet i Dublin III-forordningen⁽¹⁾?

- 2) I bekræftende fald: udgør det eneste retsmiddel, der har opsættende virkning, nemlig et søgsmål med påstand om udsættelse i særlige hastetilfælde som fastsat i artikel 39/82, stk. 4, i loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (lov af 15.12.1980 om udlændinges indrejse, ophold, etablering og udvisning), til fordel for en asylansøger, der er blevet opfordret til at lade sin ansøgning om international beskyttelse behandle i en anden medlemsstat, og som er knyttet til den nært forestående fuldbyrdelse af en udsendelses- eller refoulementforanstaltning, et effektivt retsmiddel i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i den såkaldte Dublin III-forordnings artikel 27?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

Appel iværksat den 28. juli 2020 af Nord Stream 2 AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 20. maj 2020 i sag T-526/19, Nord Stream 2 mod Parlamentet og Rådet

(Sag C-348/20 P)

(2020/C 313/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Nord Stream 2 AG (ved advocaat L. Van den Hende, solicitor M. Schonberg og Rechtsanwältin J. Penz-Evren og J. Maly)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens (Ottende Afdeling) kendelse af 20. maj 2020 i sag T-526/19, Nord Stream 2 mod Parlamentet og Rådet, navnlig punkt 1, 3, 4 og 6 i konklusionen, ophæves.
- Såfremt Retten finder, at sagens status gør dette muligt, forkastes formalitetsindsigelsen, det fastslås, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, og sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling, eller, subsidiært, det fastslås, at appellanten er umiddelbart berørt af den anfægtede foranstaltning, og sagen hjemvises til Retten med henblik på en bedømmelse af, om appellanten er individuelt berørt, eller den henskydes til afgørelsen af realiteten.
- Rådet og Parlamentet tilpligtes at betale appellants omkostninger, herunder sagsomkostningerne ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende, som er opdelt i to, har appellanten gjort gældende, at Retten begik retlige fejl ved at anvende betingelsen om, at den pågældende skal være umiddelbart berørt, og ved at fastslå, at appellanten ikke havde kompetence til at anlægge sit søgsmål med påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/692 (¹) af 17. april 2019 (»ændringsdirektivet«):

Retten begik fejl ved at fastslå, at et direktiv, herunder ændringsdirektivet, inden vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelser eller udløbet af gennemførelsesfristen, ikke i sig selv kan have umiddelbar indvirkning på en aktørs retsstilling, hvilket i praksis ville udelukke ethvert annullationssøgsmål i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF.

Retten begik fejl ved at bedømme spørgsmålet om medlemsstaternes skøn i helt generelle vendinger og uden at undersøge, hvilken indvirkning et skøn ville have specifikt på appellants retsstilling og i lyset af genstanden for dennes søgsmål.

Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik retlige fejl i forbindelse med sin vurdering af Rådets anmodninger om at fjerne visse dokumenter fra sagen og ved at efterkomme anmodningerne. Navnlig begik Retten fejl ved udelukkende at foretage sin vurdering inden for rammerne af forordning 1049/2001 ⁽²⁾ om aktindsigt og ved ikke at tage stilling til, om de pågældende dokumenter var åbenbart relevante for afgørelsen af tvisten. Retten begik også fejl ved at anvende den restriktive ramme, som Domstolen har fastsat i forbindelse med de særlige og alvorlige omstændigheder i sagerne Ungarn mod Kommissionen og Slovenien mod Kroatien ⁽³⁾, på andre situationer af en helt anden karakter. Endelig begik Retten en retlig fejl ved at lægge betydelig vægt på, at appellanten havde anlagt en voldgiftssag i henhold til energichartertraktaten, hvilket ikke er relevant for dens vurdering uanset grundlaget, end ikke hvis det er forordning 1049/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/692 af 17.4.2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas (EUT 2019, L 117, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EUT 2001, L 145, s. 43).

⁽³⁾ Kendelse af 14.5.2019, Ungarn mod Parlamentet, C-650/18, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:438, dom af 31.1.2020, Slovenien mod Kroatien, C-457/18, EU:C:2020:65.

Appel iværksat den 30. juli 2020 af Liviu Dragnea til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 12. maj 2020 i sag T-738/18, Dragnea mod Kommissionen

(Sag C-351/20 P)

(2020/C 313/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Liviu Dragnea (ved advokats C. Toby, O. Riffaud og B. Entringer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse ophæves i det hele.
- Kommissionens afgørelse (OCM(2018)20575), som blev sendt til appellants retlige repræsentant ved skrivelse af 1. oktober 2018, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten anført tre anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 9, stk. 1, 2 og 4, i OLAF-forordningen ⁽¹⁾, og af appellants ret til forsvar i undersøgelserne, herunder retten til at blive hørt og retten til overholdelse af uskyldsformodningen.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik i forbindelse med undersøgelserne og afvisningen af at indlede en undersøgelse af gennemførelsen af OLAF-undersøgelsen.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til aktindsigt i dokumenter vedrørende OLAF-undersøgelsen.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11.9.2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT 2013, L 248, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 17. januar 2020 — Sandoz Ltd og Hexal AG mod G.D. Searle LLC og Janssen Sciences Ireland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-114/18) (¹)

(2020/C 313/23)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

(¹) EUT C 152 af 30.4.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. februar 2020 — YV, procesdeltager Krajowa Rada Sądownictwa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-537/18) (¹)

(2020/C 313/24)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. februar 2020 — KA mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Canarias — Spanien)

(Sag C-811/18) (¹)

(2020/C 313/25)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

(¹) EUT C 139 af 15.4.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 20. januar 2020 — Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-202/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/26)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 20. januar 2020 — Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-203/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/27)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 20. januar 2020 — Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-204/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/28)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 20. januar 2020 — Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd, og Airport Marketing Services Ltd mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-205/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/29)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. januar 2020 — YX mod Eurowings GmbH
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)**

(Sag C-542/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/30)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 353 af 11.11.2019.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. januar 2020 — flihtright GmbH mod Austrian
Airlines AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig)**

(Sag C-661/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/31)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 2.12.2019.

RETTE

Rettens dom af 8. juli 2020 — Ocean Capital Administration m.fl. mod Rådet

(Sag T-332/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Iran – indefrysning af midler – liste over personer og enheder, der er omfattet af disse foranstaltninger – sagsøgernes navne omfattet)

(2020/C 313/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Tyskland) og 31 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til dommen (ved P. Moser, QC, barrister E. Metcalfe og solicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/556 af 7. april 2015 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2015, L 92, s. 101) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/549 af 7. april 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2015, L 92, s. 12), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgerne, dels et søgsmål støttet på artikel 277 TEUF med påstand om, det fastslås, at Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 272, s. 46) og Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 272, s. 1) ikke finder anvendelse.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ocean Capital Administration GmbH og de øvrige sagsøgere, som fremgår af bilaget, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens dom af 8. juli 2020 — VQ mod ECB

(Sag T-203/18) ⁽¹⁾

[Økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013 – administrativ bøde, som ECB har pålagt et kreditinstitut for overtrædelse af artikel 77, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 – nærmere regler for offentliggørelse på ECB's websted – artikel 18, stk. 6, i forordning nr. 1024/2013 og artikel 132, stk. 1, i forordning (EU) nr. 468/2014]

(2020/C 313/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VQ (ved barrister G. Cahill)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved E. Koupepidou, E. Yoo og M. Puidokas, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved I. Gurov og J. Bauerschmidt, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved L. Armati, A. Steiblytė, K.-P. Wojcik og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 truffet af ECB den 14. marts 2018 i henhold til artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til ECB i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63), for så vidt som ECB dels har pålagt sagsøgeren en administrativ bøde på 1 600 000 EUR, dels har besluttet at offentliggøre denne sanktion på ECB's websted uden anonymisering af sagsøgerens navn.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.
- 2) VQ bærer sine egne omkostninger og betaler herudover de af ECB afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 182 af 28.5.2018.

Rettens dom af 8. juli 2020 — Crédit agricole mod ECB

(Sag T-576/18) (¹)

(Den økonomiske og monetære politik – tilsyn med kreditinstitutter – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013 – administrativ bøde pålagt et kreditinstitut af ECB – artikel 26, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 – vedvarende tilsidesættelse af kravene om kernekapital – overtrædelse som følge af uagtsomhed – mindre streng straffelovgivnings tilbagevirkende kraft – foreligger ikke – ret til forsvar – sanktionens størrelse – begrundelsespligt)

(2020/C 313/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrig) (ved advokaterne A. Champsaur og A. Delors)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved C. Hernández Saseta, A. Pizzolla og D. Segoin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's afgørelse ECB/SSM/2018-FRCAG-75 af 16. juli 2018, truffet i medfør af artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63), hvorved sagsøgeren pålægges en administrativ bøde på 4 300 000 EUR for vedvarende tilsidesættelse af de krav om kernekapital, der er fastsat i artikel 26, stk. 3, i Europa-parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1, berigtiget i EUT 2013, L 208, s. 68, og i EUT 2013, L 321, s. 6).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbanks (ECB) afgørelse ECB/SSM/2018-FRCAG-75 af 16. juli 2018 annulleres, for så vidt som Crédit agricole SA herved pålægges en administrativ bøde på 4 300 000 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes ECB.
- 3) Crédit agricole bærer sine egne omkostninger.
- 4) ECB bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 436 af 3.12.2018.

Retten dom af 8. juli 2020 — Crédit agricole Corporate and Investment Bank mod ECB

(Sag T-577/18) (¹)

(Den økonomiske og monetære politik – tilsyn med kreditinstitutter – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013 – administrativ bøde pålagt et kreditinstitut af ECB – artikel 26, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 – vedvarende tilsidesættelse af kravene om kernekapital – overtrædelse som følge af uagtsomhed – ret til forsvar – sanktionens størrelse – begrundelsespligt)

(2020/C 313/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge, Frankrig) (ved advokaterne A. Champsaur og A. Delors)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved C. Hernández Sasetta, A. Pizzolla og D. Segoin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's afgørelse ECB/SSM/2018-FRCAG-76 af 16. juli 2018, truffet i medfør af artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63), hvorved sagsøgeren pålægges en administrativ bøde på 300 000 EUR for vedvarende tilsidesættelse af de krav om kernekapital, der er fastsat i artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1, berigtiget i EUT 2013, L 208, s. 68, og i EUT 2013, L 321, s. 6).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbanks (ECB) afgørelse ECB/SSM/2018-FRCAG-76 af 16. juli 2018 annulleres, for så vidt som Crédit agricole Corporate and Investment Bank herved pålægges en administrativ bøde på 300 000 EUR.

- 2) I øvrigt frifindes ECB.
- 3) Crédit agricole Corporate and Investment Bank bærer sine egne omkostninger.
- 4) ECB bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 436 af 3.12.2018.

Retten dom af 8. juli 2020 — Pablosky mod EUIPO — docPrice (mediFLEX easystem)

(Sag T-20/19) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket mediFLEX easystem – det ældre EU-figurmærke Stepeasy – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 313/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pablosky, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat M. Centell)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: docPrice GmbH (Koblenz, Tyskland) (ved advokat K. Landes)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. november 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 77/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Pablosky og docPrice.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 8. november 2018 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 77/2018-4), vedrørende en indsigelsessag mellem Pablosky, SL og docPrice GmbH annulleres, for så vidt som den vedrører »beklædningsgenstande« og »hovedbeklædning« henhørende under klasse 25 i Nicearrangementet.
- 2) Den af docPrice til appelkammeret ved EUIPO indgivne klage afslås, for så vidt som den vedrører de i punkt 1 nævnte varer.
- 3) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 4.3.2019.

Rettens dom af 8. juli 2020 — Pablosky mod EUIPO — docPrice (mediFLEX easySTEP)(Sag T-21/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket mediFLEX easySTEP – det ældre EU-figurmærke Stepeasy – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 313/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pablosky, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat M. Centell)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: docPrice GmbH (Koblenz, Tyskland) (ved advokat K. Landes)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. november 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 76/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Pablosky og docPrice.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 8. november 2018 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 76/2018-4), vedrørende en indsigelsessag mellem Pablosky, SL og docPrice GmbH annulleres, for så vidt som den vedrører »beklædningsgenstande« og »hovedbeklædning« henhørende under klasse 25 i Nicearrangementet.
- 2) Den af docPrice til appelkammeret ved EUIPO indgivne klage afslås, for så vidt som den vedrører de i punkt 1 nævnte varer.
- 3) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.3.2019.

Rettens dom af 8. juli 2020 — Scorify mod EUIPO — Scor (SCORIFY)(Sag T-328/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket SCORIFY – det ældre EU-ordmærke SCOR – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 313/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Scorify UAB (Vilnius, Litauen) (ved advokat V. Viešūnaitė)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Scor SE (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og C. de Callataj)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. marts 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1639/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Scor og Scorisk.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Scorify UAB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 22.7.2019.

Rettens dom af 8. juli 2020 — Essential Export mod EUIPO — Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU)

(Sag T-633/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om et EU-figurmærke i farverne rød og sort, der angiveligt indeholder ordbestanddelen »TOTU« – de ældre EU-figurmærker TOTTO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 313/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Essential Export SA (San José, Costa Rica) (ved advokat A.B. Padial Martínez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Shenzhen Liouyi International Trading Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. juli 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 362/2019-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Essential Export og Shenzhen Liouyi International Trading.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Essential Export SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 11.11.2019.

Rettens kendelse af 22. juni 2020 — Sherpa Europe mod EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT)

(Sag T-170/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforholdent at træffe afgørelse)

(2020/C 313/40)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sherpa Europe, SL (Erandio, Spanien) (ved advokat M. Esteve Sanz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. García Murillo og M.J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Núcleo de comunicaciones y control, SL (Tres Cantos, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. december 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 523/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Núcleo de comunicaciones y control og Sherpa Europe.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Sherpa Europe, SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.
- 3) Núcleo de comunicaciones y control, SL bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 6.5.2019.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. juni 2020 — Price mod Rådet

(Sag T-231/20 R)

(Særlige rettergangsformer – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – afgørelse (EU) 2020/135 – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom – tab af unionsborgerskab – anmodning om udsættelse af gennemførelse – åbenbart, at hovedsagen skal afvises – afvisning – forelæggelse for Domstolen – manglende kompetence)

(2020/C 313/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: David Price (Dorat, Frankrig) (ved advokat J. Fouchet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer, R. Meyer og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels anmodning indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om delvis udsættelse af gennemførelsen af Rådets afgørelse (EU) 2020/135 af 30. januar 2020 om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 1) og af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 7), for så vidt som disse retsakter ikke giver sagsøgeren mulighed for at bevare sit unionsborgerskab, eller i det mindste af denne aftales artikel 127, stk. 1, litra b), dels anmodning indgivet på grundlag af artikel 256, stk. 3, andet afsnit, TEUF om udsættelse af sagen med henblik på forelæggelse af præjudicielle spørgsmål for Domstolen.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 20. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Wong (GT RACING)

(Sag T-463/20)

(2020/C 313/42)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Wai Leong Wong (Glasgow, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Wai Leong Wong

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket GT RACING — registreringsansøgning nr. 17 138 033

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. maj 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1612/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Wai Leong Wong tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke specifikt identificerede den relevante kundekreds.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO begik en fejl ved sammenligningen af tegnene.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO begik en fejl ved sammenligningen af de varer i klasse 9, 16 og 28, som er omfattet af det ældre varemærke, og de varer i klasse 18, som er omfattet af det anfægtede EU-varemærke.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke tog hensyn til beviserne med hensyn til den opfattelse, som den relevante kundekreds sandsynligvis havde af det ældre EU-varemærke.
- Manglende hensyntagen til andre omstændigheder, som er påberåbt inden for rammerne af de ovennævnte indsigelser i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
- Manglende hensyntagen til, at EUIPO's egen konstatering af de faktiske omstændigheder var tilstrækkelig til, at det kunne anses for godtgjort, at der var opnået goodwill, og at der forelå en vildledende præsentation og skade i henhold til Det Forenede Kongeriges lov om utilbørlig udnyttelse.
- Manglende hensyntagen til de øvrige kriterier i lovgivningen om utilbørlig udnyttelse i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 20. juli 2020 — LF mod Kommissionen

(Sag T-466/20)

(2020/C 313/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: LF (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 11. september 2019, hvorved sagsøgeren fik afslag på tildeling af udlandstillæg.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, litra b), i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 27. juli 2020 — Alteryx mod EUIPO — Allocate Software (ALLOCATE)**(Sag T-476/20)**

(2020/C 313/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alteryx, Inc. (Irvine, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitors A. Poulter og M. Holah)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Allocate Software Ltd (London, Det forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Alteryx, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket ALLOCATE — EU-varemærkeregistriering nr. 6 740 658

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. maj 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1709/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Annullationsafdelingens afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagen for appelkammeret.
- Såfremt den anden part intervenserer i sagen, tilpligtes denne at bære sine egne omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, for så vidt som appelkammeret ikke angav de grunde, som afgørelsen er baseret på.

Sag anlagt den 6. august 2020 — Eos Products mod EUIPO (formen på en kugleformet beholder)**(Sag T-489/20)**

(2020/C 313/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Eos Products Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat S. Stolzenburg-Wiemer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke (formen på en kugleformet beholder) — ansøgning nr. 15 903 081

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. juni 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2017/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 23. juli 2020 — El Corte Inglés mod EUIPO — Ou (-Vpro)

(Sag T-491/20)

(2020/C 313/46)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kuei-Chin Ou (Taipei, Taiwan)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: Kuei-Chin Ou

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket -Vpro — registreringsansøgning nr. 17 741 133

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. april 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1758/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den ved ikke at give indsigeren medhold i klagen har stadfæstet indsigelsesafdelingens afgørelse i indsigelsessag B 3 055 001, hvorved der blev givet tilladelse til at registrere EU-varemærke nr. 17 741 133 -Vpro (figurmærke) for varer i klasse 24 og 25.

- Modparten eller modparterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 24. juli 2020 — S. Tous mod EUIPO — Zhejiang China-Best Import & Export (lampe)

(Sag T-492/20)

(2020/C 313/47)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: S. Tous, SL (Manresa, Spanien) (ved advokaterne D. Gómez Sánchez og J.L. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Hangzhou, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd

Det omtvistede design: EF-design (lamper) — EF-design nr. 4422343-0012

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. maj 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1553/2019-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indehaveren af det omtvistede design tilpligtes at betale de omkostninger, der er forbundet med sagens behandling for Retten, for annullationsafdelingen og for Tredje Appelkammer.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 (sammenholdt med artikel 6 og 7 samt artikel 9, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001).

Sag anlagt den 10. august 2020 — Banco Cooperativo Español mod SRB

(Sag T-499/20)

(2020/C 313/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain og P. Biscari García)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 5, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44) ikke skal finde anvendelse.
- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 19. marts 2020 om beregning af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016 (SRB/ES/2020/16) annulleres på grund af tilsidesættelse af artikel 103, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190) og af artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1), fortolket i lyset af artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt af proportionalitetsprincippet.
- Under alle omstændigheder fastslås det, at den anfægtede afgørelse ikke kan have retsvirkninger med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for vedtagelsen af afgørelsen fra Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) om ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016 (SRB/ES/2020/06), og den anfægtede afgørelses artikel 3 annulleres følgelig, for så vidt som den har sådanne virkninger.
- SRB tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsøgeren erstatning:
  - Principalt svarende til morarenter af det betalte beløb i 2016 fra den 23. juni 2016 og indtil den dato, hvor SRB betaler de skyldige beløb, til den gældende ECB-refinansieringssats (p.t. 0 %) forhøjet med 3,5 procentpoint.
  - Subsidiært, og kun såfremt Retten måtte finde, at den anfægtede afgørelse materielt er i overensstemmelse med gældende ret, men ikke kan have retsvirkninger med tilbagevirkende kraft, svarende til morarenter af det betalte beløb i 2016 fra den 23. juni 2016 og indtil den 19. marts 2020, fra hvilken dato den anfægtede afgørelse har retsvirkning, til den gældende ECB-refinansieringssats (p.t. 0 %) forhøjet med 3,5 procentpoint.
  - Mere subsidiært med et beløb svarende til den fortjeneste, som sagsøgeren havde opnået, såfremt sagsøgeren ved aktionerne den 16. juni 2016 havde erhvervet tiårige spanske statsobligationer til en værdi svarende til ex ante-bidraget for 2016 beregnet fra den 23. juni 2016 og indtil den dato, hvor SRB betaler de skyldige beløb (eller den 19. marts 2020, såfremt Retten måtte finde, at den anfægtede afgørelse materielt er i overensstemmelse med gældende ret, men ikke kan have retsvirkninger med tilbagevirkende kraft).
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet vedrører afgørelse fra SRB af 19. marts 2020 om beregning af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016 (SRB/ES/2020/16). Sagsøgeren har præciseret, at SRB har villet give den anfægtede afgørelse retsvirkninger med tilbagevirkende kraft ved at fastsætte datoen, hvorfra disse retsvirkninger gælder, til den 15. april 2016, som er datoen for vedtagelse af afgørelsen fra SRB om ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en ulovlighedsindsigelse i medfør af artikel 277 TEUF, der tilsigter, at Retten fastslår, at artikel 5, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44) ikke skal finde anvendelse.
  - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at denne artikel i den delegerede forordning:
    - Udgør en tilsidesættelse af artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59 ved at fastsætte et beregningssystem, som pålægger et institut med en konservativ risikoprofil et ex ante-bidrag for et institut med en meget høj risikoprofil.

- Udgør en tilsidesættelse af artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet den med urette begrænser sagsøgerens grundlæggende frihed til at oprette og drive egen virksomhed.
  - Udgør en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved ikke at tage hensyn til den dobbelte medregning af visse af sagsøgerens passiver, hvilket hermed udgør en åbenbart ugrundet, unødvendig og uforholdsmæssig begrænsning.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 103, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2014/59 og artikel 70 i forordning nr. 806/2014, som fortolket på baggrund af chartrets artikel 16 og proportionalitetsprincippet.
- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at begrundelserne for, at artikel 5, stk. 1, i den delegerede forordning 2015/63 ikke finder anvendelse, klart viser et behov for at afpasse sagsøgerens risikoprofil til den operative særstilling i det af sagsøgeren ledede samarbejdsnetværk, hvilket er påkrævet i henhold til de ovennævnte bestemmelser. Følgelig og i så henseende skal den anfægtede afgørelse, hvis indhold svarer til en streng og ordret anvendelse af en bestemmelse, som ikke tager hensyn til sagsøgerens nævnte risikoprofil, anses for at være i strid med artikel 103, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2014/59 og især artikel 70 i forordning nr. 806/2014 om ex ante-bidrag, som henviser til bestemmelserne i direktiv 2014/59 og gennemførelsesbestemmelserne hertil.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af Domstolens praksis, der gør det muligt at give en afgørelse retsvirkninger med tilbagevirkende kraft.
- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter retspraksis, for så vidt som:
    - De af SRB angivne formål, som skulle kunne begrunde anvendelsen af den anfægtede afgørelse med tilbagevirkende kraft, ikke er hensyn af almen interesse, der kan begrunde en undtagelse fra det almindelige princip om at EU-retsakter ikke gives anvendelse med tilbagevirkende kraft.
    - Under alle omstændigheder er den tilbagevirkende kraft hverken væsentlig eller nødvendig for at opnå disse formål, for så vidt som der foreligger mindre indgribende alternativer for parterne, der gør det muligt at sikre opnåelsen heraf.
    - Sagsøgerens berettigede forventninger er blevet tilsidesat, idet SRB's adfærd går imod de virkninger, der tilsigtes med dom af 28. november 2019, Banco Cooperativo Español mod SRB (T-323/16, EU:T:2019:822).
4. Fjerde anbringende om SRB's ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 268 TEUF og 340 TEUF samt artikel 87, stk. 3, i forordning (EU) nr. 806/2014, som følger af ugrundet berigelse.
- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at ECB har pligt til at yde erstatning på grundlag af ansvar uden for kontraktforhold, som følger af ugrundet berigelse, svarende til de renter, der er påløbet mellem tidspunktet for betaling af ex ante-bidraget for 2016 — en betaling, som efter annullationen af afgørelse SRB/ES/SRF/2016/06 ved dom af 28. november 2019, Banco Cooperativo Español mod SRB (T-323/16, EU:T:2019:822), ikke støttes på nogen afgørelse fra SRB — og tidspunktet, hvor endelig betaling sker, eller subsidiært datoen for den anfægtede afgørelse.

Rettsens kendelse af 25. juni 2020 — Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler mod EUIPO — Tigges (TOOLINEO)

(Sag T-877/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/49)

Processprog: tysk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 24.2.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA